

To bylo v kině za městem, kde prázdnou kouzelnou sál.
Čas běžel líně a v koutě pán na piáno hrál.
Měl jsi tak smutnou tvář, jen v očích lesklou zář,
tenkrát tam na tom plátně stříbrném.

Valentino, "srdcí dívčích král",
každý ti říkával,
ty ses na slunci hřál.
Valentino, hvězdo dávných hvězd,
tys uměl hlavy plést,
šťěstí jsi vídal kvést.
Však pryč už tvůj je svět,
(ó, Valentino)
nevrátí se zpět
(ó, Valentino).
Svět se mění.
Tys zůstal jen na plátně stříbrném.

Když spánek tíží mé oči a já pak usínám.
Sen už se blíží, film točím, na tebe vzpomínám.
Máš zas tak smutnou tvář a v očích lesklou zář,
jak tenkrát na tom plátně stříbrném.

Valentino, "srdcí dívčích král",
každý ti říkával,
ty ses na slunci hřál.
Valentino, hvězdo dávných hvězd,
tys uměl hlavy plést,
šťěstí jsi vídal kvést.
Však ten tam tvůj je svět,
(ó, Valentino)
nevrátí se zpět.
(ó, Valentino)
Svět se mění.
Tys zůstal jen na plátně stříbrném.

Valentino, "srdcí dívčích král",
každý ti říkával,
ty ses na slunci hřál.
Valentino, hvězdo dávných hvězd,

tys uměl hlavy plést,
šťěstí jsi vídal kvést.

Valentino, "srdcí dívčích král",
každý ti říkával,
ty ses na slunci hřál.
Valentino, hvězdo dávných hvězd,
tys uměl hlavy plést,
šťěstí jsi vídal kvést.

Ty jsi zůstal už jenom na tom plátně stříbrném.